

Allah, sizlerden îmân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halîfe kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halîfe kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslâm'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

- Basın Açıklaması -

H. 14 Şevvâl 1427
M. 05 Kasım 2006

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti, 2006 yılı Siyâsî Partiler Kanun Tasarısı hakkında Hizb'in görüşünü içeren bir mektubu, 14 Şevvâl 1427 el-muvâfık 05 Kasım 2006 günü Millî Anayasal Danışma Kurulu'na bir mektup teslim etmeye teşebbüs etti. Bundan önce Kurul, **Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilâyeti**'nin heyeti için randevu belirlemeyi yaklaşık bir ay ertelemişti. Zîra Hizb, Kurul'a Hizb'in heyeti ile görüşmeleri için bir randevu belirlemelerini ifade eden 17 Ekim 2006 tarihli bir yazı göndermişti. Bunun üzerine temsilcimiz, kendileri ile 02 Kasım 2006 Perşembe gününe kadar temas kurmaya çalışmış, ancak Siyasî Partiler Kanun Tasarısı hakkında Kurul ile sözlü tartışma için ne görüşebilmiş ne de randevu alabilmişti. Böylece Hizb, mezkur kanun hakkında Hizb'in görüşünü, bir beyan halinde yazılı olarak Kurul'a teslim etmek ile yetindi. Beyânın metni aşağıdaki gibidir:

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilâyeti'nin, 2006 Yılı Siyâsî Partiler ve Örgütler Kanun Tasarısı Hakkındaki Görüşü

Bir sorunu çözmesi veya insan hayatının yönlerinden herhangi bir yönü düzenlemesi istenen siyâsî görüşte asıl olan, vakıaya mutâbık sahih bir görüş olmasıdır. Bu görüşün sıhhati ise bu görüşün dayandığı esasın [ideolojinin veya akidenin] sıhhati ile, akli ikna ediciliği ve fıtrata uygunluğu ile bilinir. Bu siyâsî görüş üzerinde birleşenlerin çokluğuna bakılmaz. Çünkü herhangi bir siyasi görüş, sorunu sahih bir çözüm ile çözmek için vardır, ister çoğunluk isterse azınlık olsunlar, tarafları hoşnut etmek için değil!

2006 Yılı Siyâsî Partiler ve Örgütler Kanunu hakkında aşağıdaki hususları beyân ederiz:

Birincisi: Mukaddimede açıklamış olduğumuz bu görüş, yaşadığımız fâsid vâkıadan alınmış bir görüş değildir. Çünkü vâkıa yalnızca çözümün konusudur, çözümün kaynağı değildir. Bu ancak bu fâsid vakıayı çözmeye yönelik bir görüştür. Bu, akli iknâ eden ve fıtrata uygun sahih akîde vasfıyla İslâm İdeolojisi'ni yani Akîdesi'ni esas alan ideolojik bir görüştür.

İkincisi: Müslüman için asıl olan; düşüncelerinde, amellerinde, sözlerinde ve görüşlerinde tek başına İslâm Akîdesi'nin esas olmasıdır. Zîra bu akîde, insanın sorunlarını insan olması bakımından çözmeye muktedir yegâne sahih akîde olarak eşsizdir. Çünkü o, el-Latîf-ul Habîr olan Allah'tandır.

Hiç yaratan bilmez mi? Muhakkak ki O, Latîf'tir, Habîr'dir. [el-Mulk 14]

Artık bundan sonra bu akidenin çözümlerinin ve hükümlerinin şahısları hoşnut edip etmediğine

bakmak doğru olmaz!

Üçüncüsü: Devlet için asıl olan; Müslümanların beldelerini kalkındırıcaya kadar, İslâm İdeolojisi üzere kâim olmasıdır. Zîra İslâmî Akîde, Devlet'in esâsıdır. Öyle ki Devlet'in yapısında, cihazında veya muhasebesinde yahut Devlet ile ilgili herhangi bir şeyde, İslâmî Akîde'yi esas kılmaktan başka bir şey var olamaz. İslâmî Akîde aynı zamanda anayasa ve şer'î kânunların da esâsıdır.

Dördüncüsü: Tasarının girişinde belirttiğiniz gibi, 2006 yılı Siyâsî Partiler ve Örgütler Kanunu'na ilişkin bu tasarı, 2005 yılı Sudan Cumhuriyeti Anayasası'na dayanmaktadır. Tasarıda şu ifade yer almıştır: *"2005 yılı Sudan Geçiş Cumhuriyeti Anayasa'sı hükümleri uyarınca aşağıda belirtilen kanunu... Vatanî Meclis onaylamış, Cumhurbaşkanı da imzalamıştır."* Hepimiz biliyoruz ki bu geçiş anayasası, İslâmî Akîde'den alınmamıştır. Çünkü bu anayasanın esâsı, ülkeyi parçalamak üzere büyük devletlerin irâdesi ile imzalanmış Nifâşâ Anlaşması'dır.

Beşincisi: Hizb, toplumda yükseltmek istediği ve fertlerinin iman ettiği ideoloji üzere kurulu bir kitledir. Bir diğer ifadeyle, toplumda cisimleşmesini arzulayan insanların bulunduğu toplumda yani aralarındaki ilişkilerde cisimleşmiş bir fikirdir. Bundan ötürü ideoloji veya fikir, Hizb'in esâsıdır, nüvesidir ve hayatının sırrıdır. Müslümanlar nezdinde Hizb'in esası ise İslâmî Akîde'dir. Dolayısıyla asıl olan, Hizb'in fikrinin bu esâsa dayanması, dâvetinin Hayr'a yani İslâm'a yönelik olması, ma'rufu emretmesi, münkerden nehyetmesi ve yöneticileri İslâm esâsına göre muhâsebe etmesidir:

Aranızda, Hayr'a

[İslâm'a] dâvet eden, ma'rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir! [Âl-i 'İmrân 104]

Nebî ()'in Mekke'de kurup Erkâm İbn-u Ebî Erkâm'ın evinde ve Mekke ortamında el-Medîne'de devleti kuruncaya kadar kültürlendirdiği kitleleşmenin yani Hizb'in vakıası işte budur ve bu, şer'î nassların delâlet ettiği yapılanmanın ta kendisidir! Konu, sizlerin üçüncü maddenin "yorumunda" belirttiğiniz gibi değildir: *"Partiden veya siyâsî örgütten kasıt; varlığını, kaydını veya koşullarının uygunluğunu işbu kânunun hükümlerine göre tamamlamış olan, muayyen siyâsî hedeflere hizmet için muntazam şekilde çalışan ve bunları barışçıl yollar ile gerçekleştirmekle iştigâl eden parti veya siyâsî örgüttür."*

Bu metnin içeriğini kavramak bakımından, bir parti ancak, kuruluş şartlarına intibâk ettiği takdirde kayıtlı hale gelebilmektedir ki bunların en bârizi 14. maddenin (b) fıkrasıdır: *"... (Partinin) Kapsamlı Barış Anlaşması ve 2005 yılı Ulusal Geçiş Anayasası ile çalışmayan bir programı bulunmalıdır."* Hepimiz bilmekteyiz ki bu Kapsamlı Barış Anlaşması ve Geçiş Anayasası, İslâm Akîdesi'nden alınmış değildir.

Altıncısı: Nebî [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] Medîne Vesîka'sında açıkladığı gibi İslâmî Ümmet, diğer tüm ümmetlerden farklı olarak tek bir ümmettir. Çünkü Müslümanların:

Kanları birbirine denktir. Onlar kendilerinden

başkalarına karşı tek bir el gibidirler ve en alt seviyede olanı dahi verdiği emâna uyar.

Ve İslâm esâsına dayalı siyâsî bir partinin kurulmasını vâcip kılan şer'î hükümlerdir:

Aranızda, Hayr'a

[İslâm'a] dâvet eden, ma'rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir! [Âl-i 'İmrân 104]

Bu şer'î hüküm Müslümanlar ile alâkalıdır ve bir Müslüman Allah'ın emrine icâbeten bu hükmü yerine getirirken, İngiliz ve Fransız Dışişleri Bakanlarının koyduğu Sykes-Picot'un çerçevesine itibar etmemelidir. Zîra Müslümanın hayat-memat meselesi, Sömürgeci Kâfiri râzı etmek değil, bilakis Allah ()'yı râzı etmektir. Bu nedenle partilerin kuruluş koşulları arasında 14. maddenin (y) fıkrası gibi bir şartın bulunması câiz değildir: *"...(Parti) Sudan dışındaki herhangi bir partinin kolu olmamalıdır."* Aksine asıl olan; bir ucundan diğer ucuna İslâmî Ümmet arasında, İslâm İdeolojisi'ni tatbik etmek ve tüm dünyaya taşımak üzere Ümmetin vahdeti için çalışan partilerin kurulmasıdır.

Yedincisi: Partiler kurmak veya partilere üye olmak her Müslüman için câizdir. Hatta bazı zamanlarda Müslümana vaciptir. Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır:

Aranızda, Hayr'a

[İslâm'a] dâvet eden, ma'rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir! [Âl-i 'İmrân 104]

Şer'i delil bulunmadıkça herhangi bir Müslüman bu hükümden istisnâ kılınmamıştır. Sonra bir Müslüman, devlet başkanı yada bir partinin başkanı veya üyesi olabiliyorsa, bundan daha düşük yetkilere sahip olanları nasıl istisnâ edebiliriz? Nitekim 12. maddenin 2. bendinde şöyle geçmektedir: "1. bendin hükümlerine rağmen, aşağıdaki zikredilenlerden herhangi birinin, görevleri süresince herhangi bir partiye veya siyâsî örgüte iştirâk etmeleri yada üye olmaları caiz değildir:

- a. Nizâmî Kuvvetler mensupları
- b. Yargı Otoritesi'ndeki yargıçlar
- c. Adâlet Bakanlığı'nın resmî müsteşarları
- d. Sivil hizmetlerin üst düzey yöneticileri
- e. Dışişleri Bakanlığı'nın diplomatları"

Sekizinci: Esâsının İslâmî Akîde ve benimsediği hükümlerin de şer'i hükümler olması koşulu ile yöneticileri muhâsebe etmek veya Ümmet yoluyla yönetime ulaşmak amacıyla bir Müslüman siyâsî partiler kurma hakkına sahiptir. Parti kurmak için herhangi bir ruhsata ve herhangi bir sayıda kurucu üyeye gerek yoktur. Çünkü İslâm esâsına dayalı siyâsî parti kurmak, Müslümanlara farz-ı kifâyedir. Bu farza icâbeten bir partinin kurulması halinde bile, aynı minvâlde ikinci bir partinin kurulmasına engel olmak câiz değildir. Çünkü bu, farzı yapmaya engel olmaktır ve haramdır. Farzı yapmak yöneticinin iznine gerek duymuyorsa -ki farzı yapmanın yöneticinin iznine bağlanması haramdır- İslâm esâsı üzerine siyâsî partilerin kurulması ve oluşturulması ruhsat gerektirmez. Bundan dolayı tıpkı 9. maddenin (b) fıkrasında belirtildiği gibi: "*Parti veya örgütün resmîyet kazanması için gerekli belgeyi vermek*" hakkına sahip olan Siyâsî Partiler ve Örgütler İşleri Kurulu oluşturmak, resmîyet kazanması için şer'i olmayan şartlar bir yana, bu da şer'an haramdır.

Dokuzuncusu: Asıl olan; beraet-iz zimme'dir [suçsuzluktur] ve mahkeme hükmü olmadıkça hiç kimse cezalandırılmaz. Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

İddia edene beyyine (delil), inkâr edene yemîn gerekir.

Ve şöyle buyurmuştur:

Ey insanlar! İçinizden bazılarının

hakları Bana geçmiş olabilir. Her kimin sırtına vurmuşsam, işte sırtım, ondan hakkını alsın. Her kimin yüzüne sövmüşsem işte yüzüm, ondan hakkını alsın. Her kimin malını almışsam, işte malım, ondan hakkını alsın.

Rasulullah () böyle demiştir, çünkü kendisi hâkim idi ve her kimi haksız yere cezalandırmışsam bana kısas uygulasin demek istemiştir. Bu ise hâkimin, tebâdan bir kişi hakkında, işlediğinde ceza gerektiren bir suç olmaksızın cezalandırmasının haramlığına delildir. Yine Nebî [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem] lânetleşme kıssasında da şöyle buyurmuştur:

Beyyinesiz (delilsiz) olarak birini recmedecek olsaydım, falanı recmedirdim.

Bu bakımdan, İslâmî Akîde esâsına dayalı partilerde asıl olan, herhangi bir aykırı harekette bulunmakla itham edilmemesidir. Bunun aksini iddia edenin, Yargı Meclisi'nde delil getirmesi gerekir ki bu da Siyâsî Partiler ve Örgütler Kanunu'nun 5. maddesi gereğince, Siyâsî Partiler ve Örgütler İşleri Kurulu'na gerek duyulmadığı anlamına gelmektedir. Çünkü bu kurul denetleme rolü üstlenmekte, hatta 24. maddede geçtiği gibi bunun da ötesinde parti bürosunu teftiş etme yetkisi ile donatılmaktadır: "*Kurul Başkanı'nın müisâadesi olmaksızın ve kânune belirtilmiş icrâatlar gereği*

olmaksızın, parti veya siyâsî örgüt bürolarından herhangi birinin denetlenmesi caiz değildir.”

Onuncusu: Siyâsî Partiler ve Örgütler Kânunu’nun en tehlikeli unsuru; Nifâsâ ve kardeşleri Abuca ve Esmara ile başlayan ülkeyi parçalama plânı üzerinde seyretmesidir. Bu ise 14. maddenin “v” fıkrasında geçtiği gibi Ulusal Düzey, Güney-Sudan Düzeyi ve Vilâyet Düzeyi olmak üzere ülkenin üç düzeye bölünmesidir: “Ulusal, Güney-Sudan ve Vilâyet düzeylerinde faaliyetlerini yürütebilmesi için siyâsî parti veya örgüt, kurucu üyelerinin sayısı, kadın ve erkek olmak üzere beş yüz kişiden az olmamalıdır. Buna binâen siyâsî parti veya örgütün sadece Ulusal ve Güney-Sudan düzeylerinde faaliyetlerini yürütmesi halinde söz konusu sayının en az üç vilâyette temsîl edilmesi gerekir.” Dolayısıyla şartlarda Ulusal Düzey ve Güney-Sudan Düzeyi şeklinde bir denklem kurulması ile Güney-Sudan’ın devlet vasfı ile ulusal devlete denk kılınarak parçalanmasına odaklanılmıştır. Vilâyet Düzeyi’ne göre üç vilâyette temsîl şartının koşulmaması ise partilerin milliyetçi-kabileci esaslara göre kurulmasını kolaylaştırmıştır. Tüm bunlar ülkenin parçalanmasını derinleştirmek içindir ki bu şer’an câiz değildir.

Son olarak sizlere şunu hatırlatırız ki uzun bir dönemdir ülkemizin sıkıntı çektiği yönetim ve siyâsetteki bu çöküntü, İslâmî Akide’den kaynaklanan sahîh siyâsî fikrin yok olmasına dönmektedir ki bu da Allah Subhânehu ve Te’alâ’nın şu kavlini tasdik ederek dünya hayatındaki sıkıntılı bir hayatı bize getirmiştir:

Her kim

benim zikrimden yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve Biz onu Kıyâmet Günü kör olarak haşredeceğiz. Diyecek ki: “Rabbim (dünyada) görüyor olduğum halde niçin beni kör olarak haşrettin?” (Allah da) diyecek ki: “İşte böyle! Sana ayetlerimiz gelmişti de sen onları unutuvermiştin. İşte bugün de böylece Sen unutuluyorsun! (Doğru yoldan) sapıtanı ve Rabbinin âyetlerine inanmayanı, Biz işte böyle cezalandırırız. Ahiretin azabı, muhakkak ki çok daha şiddetli ve daha sürekli” [Tâ-ha 124-127]

O halde emirlerini ve nehiylerini insanların hayatını tanzîm eden bir Yasama haline getirmek üzere Allah’a yönelmeliyiz. Zîra yegâne fazîlet, hakka yönelmektir.

İbrâhîm ‘Usmân [Ebu Halîl]

Hizb-ut Tahrir

Resmî Sözcüsü

Sudan Vilâyeti

Adres: East Malik Street, Imarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum / Sudan

Tel (Mobil): +(249) 012-24-01-43

Web: www.turkiye-vilayeti.org

E-mail: spokman_sd@dbzmail.com

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | <http://radio.hizb-ut-tahrir.info>